

Särvallt

♩ = 44–54

1. Kui saa - bub sel - ge sü - da - öö, siis lau - lud kõ - la - vad,
 2. Nii vaik - selt ü - lalt las - ku - vad nad ing - li - tii - ba - del,
 3. Nää, pea see aeg, mil täi - tu - mas on et - te - kuu - lu - tus.

sest ing - leid täis on tae - va - vöö, nad har - fi män - gi - vad:
 kui tae - va - vii - sid kos - ta - vad maa vae - vas rah - vas tel'.
 Sest aas - tad ai - na möö - du - mas, nüüd töeks saab nä - ge - mus.

„Teil ta - hab ra - hu soo - vi - da me hel - de Ku - nin - gas.”
 Neil tii - vad sul - nilt lao - tu - vad nüüd ü - le väe - ti maa.
 Siis tae - vas, maa kõik uu - eks saab, meid Ra - hu - vürst va - lit - seb.

Jääb maa - ilm vai - ki kuu - la - ma, nüüd ing - leid ü - lis - ta - mas.
 Ja il - ma - mü - rad vai - ki - vad, sest ing - lid lau - la - vad.
 Maa kii - dab Te - da lau - lu - ga, mis ing - leid rööm - saks teeb.

